

ที่ นร (กพ) 1002/ว 23

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

17 พฤษภาคม 2532

เรื่อง การแจ้งการปรับ กรณีผิดสัญญา

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 973/2529 และที่ 2567/2529

เนื่องจากกรมอัยการแจ้งว่า ในการพิจารณาฟ้องผู้ขาย หรือผู้รับจ้าง เรียกค่าปรับ เงินประกันสัญญา และค่าเสียหายกรณีผู้ขายหรือผู้รับจ้างปฏิบัติผิดสัญญา ตามตัวอย่างสัญญาท้ายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ปรากฏว่าส่วนราชการต่าง ๆ มิได้แจ้งการปรับให้คู่สัญญาทราบก่อนที่จะบอกเลิกสัญญา ซึ่งกรณีดังกล่าวศาลฎีกาได้วินิจฉัยว่า เป็นการบอกเลิกสัญญาซื้อขายตามข้อ 8 มิใช่เป็นการบอกเลิกสัญญาตามข้อ 9 จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับอีกได้ รายละเอียดปรากฏตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ส่งมาด้วย ทำให้เป็นที่เสียหายแก่คดีและส่วนราชการกรมอัยการจึงเห็นสมควรส่งสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบ เพื่อเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

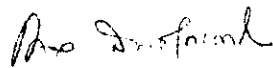
คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากความเข้าใจสับสนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.2521 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 61 ทวิ กับข้อกำหนดตามสัญญา ดังนั้น จึงเห็นสมควรขอความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบฯ ข้อ 61 ทวิ เพิ่มเติมดังนี้

1. เมื่อครบกำหนดส่งมอบของหรือส่งมอบงานตามสัญญาซื้อขายหรือสัญญาจ้าง และทางราชการมีสิทธิปรับผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้แล้ว ให้ส่วนราชการดำเนินการแจ้งการปรับในกรณีที่คู่สัญญาไม่ส่งมอบของหรือส่งมอบงานโดยเร็วไว้ชั้นหนึ่งก่อน

/2.....

2. เมื่อผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้ส่งมอบของหรือส่งมอบงานภายหลัง
เวลาที่กำหนดไว้ ให้แจ้งสงวนสิทธิการปรับไว้เมื่อทำการรับมอบของหรือรับมอบงานอีกด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ
ต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมดล สอนิเกษตริน)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการว่าด้วยการค้า

ฝ่ายเลขานุการ

โทร. 2825827, 2827896

(๓๑ พ.ว.)
คำพิพากษา

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๕๑๗/๓ /๒๕๒๔

หาญฤๅ

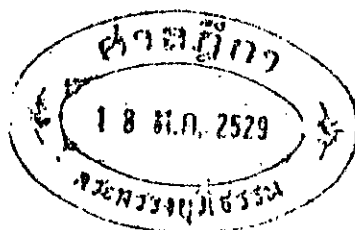
วันที่ ๑๔ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔
ความ แห่ง

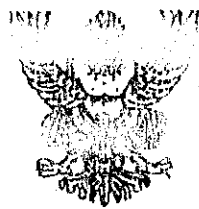
ระหว่าง { กรมอาชีวศึกษา โจทก์
นางสาวเชาวนิษฐ์ ชนะทัศน์ บุณย์ผู้จัดการที่ ๑
นางสาวเชาวนิษฐ์ ชนะทัศน์ ในฐานะส่วนตัว ที่ ๒ จำเลย
เรื่อง ชักชวน

โจทก์ ผู้ดำทักท้วง คำพิพากษา
แดง พุทธศักราช ลงวันที่ ๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๔

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
จำเลยที่ ๑ รักษาระเบียบเป็นนิติบุคคล มีจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ เมื่อวันที่
๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๐ จำเลยที่ ๑ ให้นำสัญญาเช่าอาคารของโจทก์ไป จำนวน ๑๐ แห่ง

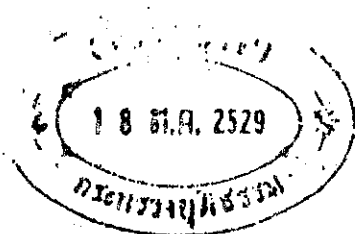
/รดา

ที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๔ บรรค ๒ นอกเหนือจากการปรับจนถึง
 รับมอกเลิกสัญญาด้วยก็ได้ การสัญญาข้อ ๔, ๔ การเลิกสัญญา
 มี ๒ ระยะ คือ ผู้ซื้อใช้สิทธิเลิกทันทีเมื่อผู้ขายผิดสัญญาไม่ซ่อม
 สิ่งของที่ซื้อขายได้เลย หรือส่งมอบไม่ครบ หรือส่งมอบไม่ถูกต้อง
 เมื่อผู้ขายมอกเลิกสัญญาผู้ซื้อจะมีสิทธิตามข้อ ๔ บรรค ๒ คือ รับผิดชอบ
 และให้ผู้ขายใช้ราคาที่เพิ่มขึ้นจากสัญญา กรณีที่ผู้ซื้อซื้อสิ่งของตาม
 สัญญาจากผู้อื่น อีกกรณีหนึ่งเลิกสัญญาในระหว่างที่ผู้ซื้อเรียกร้อง
 ให้ผู้ขายใช้ค่าปรับตามสัญญาข้อ ๔ บรรคแรก และผู้ซื้อเห็นว่า
 ผู้ขายไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ตามข้อ ๔ บรรค ๒ ตามสัญญา
 ข้อ ๔ บรรค ๑ และ ๒ โจทก์จะมีสิทธิเรียกค่าปรับจากจำเลย
 ในกรณีที่มีการเลิกสัญญาแล้ว โจทก์ต้องใช้สิทธิเรียกร้องค่าปรับ
 จากจำเลยเสียก่อนที่มีการเลิกสัญญา การที่โจทก์มีหนังสือถึงจำเลยที่ ๑
 แจ้งเจตนาให้ยกเลิกสัญญาตามที่จำเลยที่ ๑ เสนอมา กับแจ้งให้
 จำเลยที่ ๑ ทราบว่า การเลิกสัญญาทำให้โจทก์เสียหาย จึงต้อง
 รับเงินประกันและเรียกค่าปรับ กรณีจึงถือไม่ได้ว่าเป็นการเลิก
 สัญญาในระหว่างที่มีการปรับตามสัญญาข้อ ๔ บรรค ๒ แต่เป็นการ

/เลิกสัญญา

(๓๓ ทวิ)

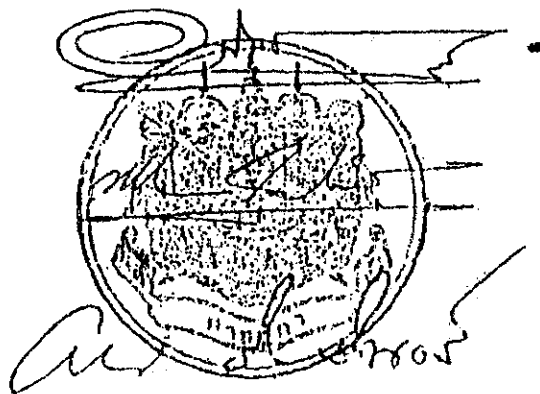

สำหรับภาคใต้

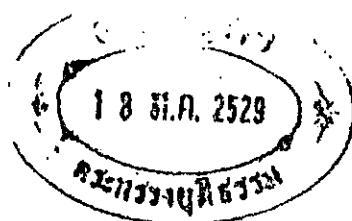
- ๔ -

เด็กสัญญาความข้อ ๔ วรรค ๒ ซึ่งไม่ให้ระบุให้สิทธิแก่โจทก์เรียก
ค่าปรับจากจำเลย โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกค่าปรับจากจำเลย ศาลอุทธรณ์
พิพากษาชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์จึงไม่ขึ้น
พิพากษาเป็น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

นายชกิ้นย์ ปุณฺณพาคม
นายพิชัย ภูติจำนงค์
นายบรรณง อธิพิพจน์

นางบุษ ก/ท

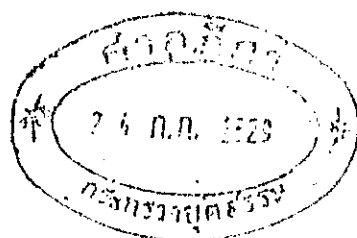

- ๕ -

ลงชื่อในสัญญาที่ลงนามกันแล้วในฐานะผู้ขายและปะกัณเฑาะว์สำคัญของบริษัท
 จำเลยที่ ๑ ตามเอกสารหมายเลข ๖.๔ ซึ่งไม่ได้ให้ความกระจ่างว่า จำเลยที่ ๑
 บอกรับผิดเป็นส่วนทั่ว จึงถือได้ว่า จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาในนามของบริษัท
 จำเลยที่ ๑ และไม่ยอมรับผิดเป็นส่วนทั่ว ที่ส่วนข้างทั้งสองนี้หากนายคดี
 ไม่พอใจที่เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ศาลฎีกาจึงเห็นสมควรว่า แต่ในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับ
 จำเลยที่ ๑ นั้น จำเลยที่ ๑ ได้กระทำต่อผู้ว่ากรมการบริษัทจำเลยที่ ๑ ของ
 ไม่โดยนิตยารักษ์กัน สัญญาจึงไม่ผูกพันจำเลยที่ ๑ ทั้งนี้ก็เพราะจำเลยที่ ๑
 จดทะเบียนแล้วไว้แล้ว ที่ศาลล่างทั้งสองเคยได้พิจารณาเห็นว่าสัญญาที่ลงนามจริงเป็นการ
 นอกประเด็น

ส่วนปัญหาที่ว่า โจทก์มีสิทธิเรียกค่าปรับจากจำเลยได้

หรือไม่ ศาลฎีกาเห็นว่า การเรียกค่าปรับจะต้องเป็นไปตามสัญญาข้อ ๕
 กล่าวคือ เมื่อผู้ซื้อไม่ได้สิทธิออกเช็คสัญญาตามข้อ ๕ ผู้ขายบอกให้ผู้ซื้อปรับเป็น
 ร้อยกับใบอีกห้าร้อยละ ๑.๕ ของราคาส่งของที่ยังไม่ได้รับมอบ นับแต่วันครบ
 กำหนดเวลาส่งสัญญาจนถึงวันที่ผู้ขายได้ส่งของมาแต่ไม่ได้ให้ผู้ซื้อออกเช็คของครบถ้วน
 ในระหว่างที่มีการปรับนั้น ถ้าผู้ซื้อเห็นว่าผู้ขายไม่ทำการปฏิบัติตามสัญญาหรือไม่ได้

๙๙
/ผู้ซื้อ

ผู้ซื้อจะใช้สิทธิยื่นขอเลิกสัญญาและ วิทยุ ประเด็นกับ เรียก ร้อง ให้ ชด 代 價 ที่ เพิ่มขึ้น
 จาก ราคา ที่ ว่าง ลง ไป ใน สัญญา ขาย ร้อย ๕ วรรคสอง นอกเหนือ จาก การ รับ ร้อง ถึง
 วัน ขอ เลิก สัญญา ด้วย ก็ได้ จึง เห็น ได้ ว่า โจทก์ ขอ ใช้ สิทธิ เรียก ร้อง ค่า ปร ิ มา ร อก
 จำ เลบ เลิก ก่อน ที่ ยื่น การ เลิก สัญญา การ ที่ โจทก์ ยื่น สิทธิ ปร ิ มา ร อก ที่ ๑ แห่ง การ
 ขอ เลิก สัญญา แล้ว เรียก ค่า ปร ิ มา และ วิทยุ ประเด็น สัญญา จึง ติด ไม่ ได้ ว่า เป็นการ เลิก
 สัญญา ใน ระหว่าง ที่ ยื่น การ ปร ิ มา ร อก สัญญา ร้อย ๕ วรรคสอง แต่ เป็นการ เลิก สัญญา
 ตาม ร้อย ๕ วรรคสอง ซึ่ง ไม่ ไก่ ให้ สิทธิ โจทก์ เรียก ค่า ปร ิ มา ร อก จำ เลบ โจทก์ จึง
 ไม่ มี สิทธิ เรียก ค่า ปร ิ มา ร อก จำ เลบ อีก และ โจทก์ ได้ รับ เงิน ปร ิ มา ร อก สัญญา ร้อย ๕
 วรรคสอง จาก ธนาคาร ผู้ ยื่น ขอ พัง สิ้น ค่า ปร ิ มา แล้ว ที่ ศาล อุทธรณ์ พิพากษา ให้
 ยกฟ้อง จำ เลบ ที่ ๑ ศาลฎีกา เห็น พ้อง กับ ใน ยศ

พิจารณาว่า ถ้าดูจากบทบัญญัติที่ให้เหตุผล.

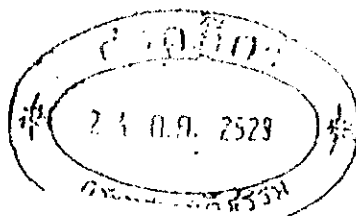
รวมอำนาจ แบ่งวิชา

นายสุชาติ จีวะชาติ

นายแพริ แสงศิลาณ์

ประเภทที่ ๔/๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

๒๕๒๗/๒๕๖๕

นาคฎีกา

วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๕
ความ

มาตรา

กองทัพอากาศ โดยพลอากาศเอกและเรือธง คานทรวิทย์ โชนก
ผู้มีอำนาจบริหารราชการ

บริษัทเบรตทาลิมเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนางสาววิภา วิมลย์ศิริวงศ์
ผู้รับบัญชี ที่ ๑ นางสาววิภา วิมลย์ศิริวงศ์ ที่ ๒
นายภรรณ เสงะรัมย์ ในฐานส่วนตัว ที่ ๓ จำเลย

เรื่อง ชื้อชาน

โจทก์ ผู้ดำเนินคดี คำพิพากษา

ศาล อุบลราชธานี ลงวันที่ ๓๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๖

โจทก์ฟ้องและแก้ข้อฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบกรมหลวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด

/ผู้มีอำนาจ

